

DRACOMICIS

EL CÒDEX VOYNICHUM

una aventura de la Fundació MGC

creat per *Xavier Gilibert*
Diana García + Midjourney

Fundació **MGC**

Hi havia una vegada, en un món remot anomenat **Dracomícis**, un regne màgic en què els cels eren solcats per majestuosos dracs i els boscos ocultaven criatures fantàstiques. En un idíl·lic poblat, hi residia el drac Libellus, un empedreït aventurer i gran aficionat als llibres i la mitologia del seu món.

Juntament amb nou amics més, va crear un club de lectura. El seu objectiu primordial era compartir el seu amor pels llibres amb ànimes afins a la seva, però el seu desig més anhelat era trobar i desxifrar el còdex Voynichum, un enigmàtic manuscrit que versava sobre l'origen de la vida a Dracomícis i que estava escrit amb un alfabet i un llenguatge indesxifrables.

Els amics de Libellus eren summament peculiars, tots ells amb personalitats molt diferents, però amb un vincle molt fort entre ells: la passió per la lectura.

Floriber

Granquil i afable. El seu lema és «carpe diem». Amant de la natura i la botànica. És tan oblidadissa que de vegades s'oblida de regar les seves arrels.

Umbra

Acostuma a tenir por de tot. No és gaire aventurera, però sí creativa i sensible. Li encanta escriure i dibuixar.

Mixtum

Fet de trossets de moltes coses diferents. Té un cor enorme i una gran empatia. Li encanta fer amics.

Mirabilis

Molt sociable i imprevisible. Canvia constantment d'opinió. Molt valenta, però poc reflexiva.

Orbis

Sent molta por en sortir de la seva bombolla, però alhora gaudeix viatjant. Molt tímid, es comunica per telepatia.

Nivarius

Li entusiasma el fred i la solitud. Tàciturn i poc loquac, però molt lleial amb els amics.

Aquaragon

El rei del mar. Ràpid i agil. Escàs de paraules, sempre vol tenir la raó... i de manera immediata.

Doctrix

Intel·ligent i astuta. La Sherlock Holmes del grup. Adora resoldre misteris, però avorreix fer exercici.

Tentaculus Pop

Divertit i inquiet. Un mestre de l'evasió de pell viscosa a qui no li agraden les responsabilitats.

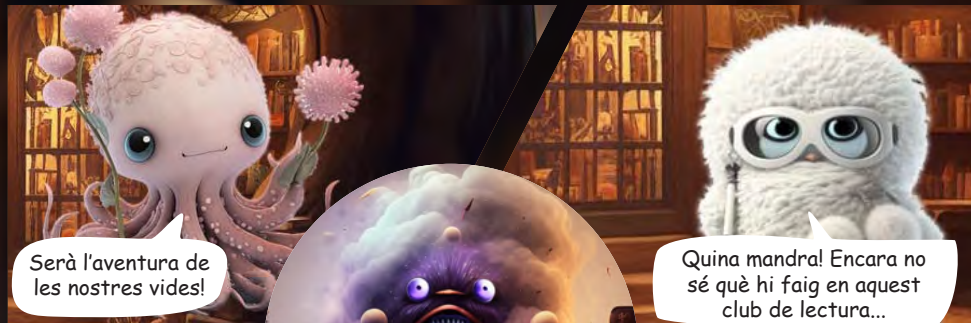

S'acostava l'aniversari del sant drac Libellus, el 23 d'abril, i el seu grup d'amics variat havia decidit després d'intenses discussions que l'obsequiarien amb el millor regal possible: el manuscrit del còdex Voynichum. Segons una llegenda del regne de Dracomícis, l'escriptor de l'obra va ser un eriçó anomenat Spinosus, que va viure durant diversos mil·lennis en una cova de la comarca Deserta, un lloc remot i deshabitat on va trobar la tranquil·litat per dur a terme el seu destí: escriure sobre l'origen de Dracomícis i, en última instància, proporcionar pistes sobre el sentit de l'existència.

Tot i això, Spinosus no tenia clar que fos segur que la seva obra pogués ser llegida per tothom, ja que temia que se'n fes un ús inadequat. Per aquest motiu, va escriure el còdex amb un llenguatge i il·lustracions indesxifrables. Ningué sap per què Spinosus coneixia el que coneixia... ni si hi havia cap fonament real en allò que havia escrit.

Mentrestant, Libellus estava sumit en la lectura a la biblioteca quan Mirabilis va proposar a la resta del grup la idea d'emprendre una expedició fins a Deserta per trobar la cova de l'erudit erigí. Cadascú tenia la seva pròpia opinió, però van acabar acceptant el repte.

Serà l'aventura de les nostres vides!

Quina mandra! Encara no sé què hi faig en aquest club de lectura...

SERÀ MOLT PERILLÓS!

Un viatge!
Estic segur que farem molts amics nous!

Hauré de liderar l'expedició.

Tots són molt lents.

Anem-nos-en ja, anem-nos-en ja!

Un misteri per resoldre, m'agrada... encara que quina mandra que estigui tan lluny...

Hi haurà flors a Deserta?

L'expedició va partir cap a Deserta, mentre Libellus continuava aliè a tot, absorbt en la lectura. En primer lloc, van travessar l'Oceanus Inextricabilis, un mar encantat amb forma de laberint, del qual van aconseguir sortir gràcies a l'astúcia i l'habilitat de Tentaculus Pop, Doctrix i Aquaragon.

Sento que la sortida és per aquí.

Les vibracions de l'aigua ens marquen el camí.

*Difícil!

Després es van dirigir cap a Verbenum, un encantador poblet proper a un llac on totes les criatures vivien en una festa eterna en què les preocupacions desapareixien. La música en viu, les menges abundants, les cuques de llum hipnotitzants i l'alegria i la diversió eren abundants...

Hem trobat el millor lloc del món!

*Bonic!

el poble encisava tots els que hi arribaven amb la intenció que no poguessin marxar-ne mai. I, de fet, tothom s'ho passava tan bé que ningú no en volia marxar.

Tot i això...

Floriber es va adonar que les flors que li havien regalat en arribar en realitat no existien, ja que no les coneixia ni apareixien en cap dels seus tractats de botànica.

Nivarius, per la seva banda, es va adonar que estava còmode entre tanta gent i va recordar que en realitat li agradava estar sol.

I Mixtum va notar que el tracte amb la gent era molt superficial. Alguna cosa no quadrava.

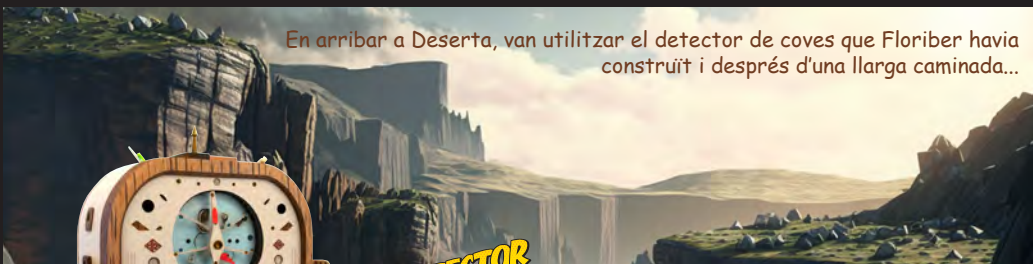

No van trigar gaire a adonar-se que estaven sota un estrany encanteri, per la qual cosa van insistir als altres per anar-se'n al més ràpid possible. Tot i les reticències, tots van marxar i en sortir del poble es van adonar que, en lloc d'unes poques hores, havien estat a Verbenum durant un parell de dies.

En arribar a Deserta, van utilitzar el detector de coves que Floriber havia construït i després d'una llarga caminada...

**DETECTOR
DE COVES**

... van trobar la casa de Spinosus: una petita cova a la paret d'un penya-segat que semblava inaccessible. A més, l'entrada estava protegida per un misteriós camp de força que emetia una llum blava.

Molts van debatre com podien accedir a l'interior de la cova. Totes les idees eren arriscades i perilloses. Fins i tot a Doctrix li va costar aportar alguna idea original que fos vàlida.

En un atac sobtat d'heroisme, Mirabilis va volar cap a l'entrada de la cova i va arremetre contra el camp de força amb la banya. No només no va aconseguir entrar, sinó que va quedar atordida i a penes va poder arribar a terra ferma, on tots estaven realment preocupats pel seu estat. Tentaculus Pop i Aquaragon es van acostar al precipici amb la intenció de saltar com Mirabilis, però en aquell precís instant, Umbra va alçar la veu per cridar...

**PROU,
AIXÍ NO!**

Estic espantada
i vosaltres ho hauríeu
d'estar també!

Tots els amics del club de lectura, esglaiats per l'actitud d'Umbra, van reconèixer la saviesa en les seves paraules. Era un moment que exigia prudència, que instava a permetre que el temor permetés escoltar altres camins...

i just en aquell moment, va aparèixer Orbis, que es va comunicar telepàticament amb tots ells. Els va transmetre la sensació de por d'Umbra, i van comprendre que havien de ser més prudents. A més, Orbis va detectar unes estranyes vibracions al vidre que mostraven un patró que es repetia constantment.

Orbis i Umbra, amb l'ajuda de Doctrix, van determinar que aquestes vibracions podrien provenir de l'enigmàtic còdex Voynichum i que podrien ser una pista que el mateix llibre emetia perquè el trobessin.

El grup es va reunir en un cercle i, sota les ordres d'Orbis, van començar a trepitjar el terra seguint el patró de les vibracions, com si fos un codi Morse. De sobte, a escassos metres d'on eren, es va obrir una comporta a terra que va deixar entreveure una entrada amb escales cap a la cova.

Quan el grup va baixar es va trobar amb la llar de Spinosus, una preciosa biblioteca dins d'una cova subterrània on destacava per sobre de tot el que havien vingut a buscar: el còdex Voynichum de Spinosus. Estava col·locat en un faristol i, tal com deia la llegenda, contenia un alfabet indesxifrable i imatges estranyes de plantes, roques, animals i altres coses que no havien vist mai.

Sorpresa per la bellesa del llibre i pels misteris que podria contenir, Umbra va sentir una estranya sensació de neguit. Si algú aconseguia desxifrar el text i feia un mal ús del llibre, podria provocar una catàstrofe a Dracomícis. Després de reflexionar-ho detingudament, va proposar al grup no treure el llibre de casa seva. Va comprendre que aquesta també va ser una de les pors que Spinosus devia tenir. Va fer una obra indesxifrable i la va guardar en un lloc ocult, fora de perill de mirades sospitoses.

Orbis va estar d'acord amb el raonament d'Umbra i va expressar la preocupació per telepatia a la resta del grup. Tot i algunes reticències, tots van entendre el sentir d'Umbra. Finalment, el grup va arribar a un acord: no s'endurien el llibre com a obsequi per al drac Libellus, però sí que hi farien una ullada per després explicar al seu amic el que havien vist.

I així es va forjar la primera aventura del club de lectura i va començar una mena de tradició oral sobre els aventurers que van trobar el còdex Voynichum. Van tornar de la seva singular travessia a casa el dia de l'aniversari de Libellus.

Tot i que van arribar amb les mans buides, van oferir al drac una cosa que li va agradar tant com un bon llibre: una magnífica història. Libellus va escoltar amb atenció les peripècies del seu viatge i la descripció del que van contemplar a l'obra de Spinosus. Agraït per aquest conte fantàstic, el drac va obsequiar a cadascú amb una rosa i un exquisit tros de pastís de xocolata, promentent-los que un dia llegirien per si mateixos l'aventura que acabaven de narrar.

Fundació MGC

Fundació
MGC